

דף פד.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רא סעיף א

- א. אין האשה עולה מטומאתה ברחיצה במרחץ או באמבטיה ^מ ואפי' עלו עליה כל מימות שבעולם חייבים עליה כרת עד שתטבול כל גופה בבת אחת במי מקוה או מעיין שיש בהם ארבעים סאה ^נ.
- ב. שיעור ארבעים סאה הוא אמה על אמה בגובה שלש אמות במרובע ובאמה בת ששה טפחים וחצי אצבע ^ס.
- ג. אם המקוה רחב יותר ואינו גבוה כ"כ כשר ^ע אם יכולה להתכסות כל גופה בהן בבת אחת, וצריך שיעלה בחשבון ארבעים וארבע אלף וקיי"ח אצבעות בגודל ועוד חצי אצבע.
- ד. צריך שיהיה החריץ שבו המים גדול יותר משיעור ארבעים סאה של המים כדי שכשתכנס הטובלת ויתרוממו המים ישארו שם ארבעים סאה ^פ.

עין משפט ד.

יו"ד סימן כח סעיף א

- א. השוחט חיה או עוף צריך לכסות דמו ^ז.

- מ. לשון הרמב"ם בפ"א מהלכות א"ב.
- נ. מברייטא בע"ז דף ע"ה ובסוף פ"ק דחגיגה. ומי מקוה היינו מי גשמים שנקוו לגומא אע"פ שאינן מים חיים דא"צ מים חיים אלא לזב אבל לא לנדה ולזבה. טור. אבל בארות שנובעים הם מעיין גמור לכל דבר.
- ו. וכל זה באדם, שצריך ארבעים סאה גם במי מעיין. אבל בכלים במעיין, בכל שהוא לדברי הכל. טור.
- ס. דבעינן אמה שוחקת והשוחקת יתירה על העצבה בחצי אצבע ממשנה פ"ט דכלים משנה י"ז, רשב"א.
- ע. והיינו כשיש בין הכל מ' סאה. ועיין בסי' קצ"ח סעיף ל"ו, ל"ז. ולקמן בסימן זה בסעיף ו'. ש"ך ס"ק ד'-ה'.
- פ. עיין בפ"ת ס"ק ג' מש"כ ממעיל צדקה.
- צ. ממשנה חולין פ"ג. והטעם כתוב במדרש רבה פ' בראשית לפי שקברו את הבל ונתן להם הקב"ה שכרן שתי ברכות שמברכין עליהן אחד על השחיטה והשני על כיסוי הדם. ויזדרז השוחט לכסות דמו מיד דקימ"ל חביבה מצוה בשעתה. כף החיים אות ב'. גם

הגה: והכיסוי היא מצוה בפני עצמה, אבל השחיטה היא כשרה ^ק גם אם הזיד ולא כיסה הדם.

דף פד:

עין משפט ב. יו"ד סימן כח פעיף טז

טז. השוחט עוף לחולה בשבת לא יכסנו ^ר אפי' יש לו דקר נעוץ, ובלילה אם רישומו ניכר יכסנו ^ש. וי"א דאם היה לו אפר מוכן לכסות בו יכסה בו הדם ^ת אפי' בשבת.

באפר חם מותר לכסות. כ"כ הט"ז באו"ח סי' תצ"ח ס"ק ט"ו. אך צריך להזהיר השוחטים שלא למצות דם השחיטה במקום שיש בו אש ועפר שהיד סולדת בו משום מבשל הדם קודם הכיסוי. כף החיים אות ג'.
^ק. אפי' לעצמו, כן דעת הב"י ועוד אחרונים, ודלא כהב"ח דאוסר לעצמו של זה השוחט שהזיד ולא כיסה הדם, ש"ך ס"ק ג'. מיהו אם העם פרוצים במצוות כסוי הדם שאינם מכסים כדין יש לקנוס ולחייב מלקות משום מיגדר מילתא. ש"ך שם.
^ר. כרבא שם בדף פ"ג, וכך פסקו הרי"ף והרא"ש והרמב"ם, ולא אומרים כיון ששחט ברשות יכסה כמו ביו"ט דרצו חכמים לעשות היכר שהוא יום שאסור בשחיטה, הר"ן וב"י, ט"ז ס"ק י"ג.
^ש. עם ברכה, ונכון שישחוט בשבת לתוך כלי ויתן לתוכו עפר מוכן. ש"ך ס"ק י".
^ת. ואין הלכה כן אלא אפי' יש לו אין לכסות. כף החיים אות צ"ד. ושם באות צ"ו כתב דאם שחט לחולה בשבת ומכח מנהג או חומרא בחול היו אוסרין בהמה זו, אסור לשחוט אחרת לחולה דאיסורו בסקילה, דהחולה מותר לאכול ממנה רק בשבת אבל במו"ש אסור גם לחולה לאכול ממנה, אבל אם היו מטריפין בהמה או העוף גם בחול מכח הדין בכה"ג מותר לשחוט אחרת לחולה ע"ש.

 את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com